

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ गवामंतरं अन्योन्यंतरतम्यं अबद्धः ॥ ३० ॥ कच्छोऽस्तृष्टाः संकटान् निरोधात् मुक्ताः ॥ ३१ ॥ तिस्र इति व्यहमम्मात्रा
 हारो भूमिशायी भूत्वा चतुर्थदिनमारभ्य त्र्यहमेकैकांगं दत्त्वा गोरसैर्वृत्तिकुर्यात् एवं व्रतपूर्वकं गोत्रयं दत्त उक्तं वक्ष्यमाणं च फलं भवतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वृद्धे गृहानेरो गणिपथ्याशनार्धं संभ्रमेदुर्भिक्षे महा
 नद्यावीथ्यः सभावाप्योदीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ २६ ॥ क्षीरस्रवावैसरितो गिरींश्च सर्पिस्तथा विमलं चापितोयं ॥ वैव
 स्वतस्यानुमतांश्च देशानहृष्टपूर्वांस्तु बहून्पश्यं ॥ २७ ॥ सर्वान्दृष्ट्वा तदहं धर्मराजमवोचैव प्रभविष्णुं पुराणं ॥ क्षीरस्यैताः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्सोताः कस्य भो
 ज्याः प्रदिष्टाः ॥ २८ ॥ यमो ब्रवीद्दिद्विभाज्यास्त्वमेतायेदातारः साधवो गोरसानां ॥ अन्ये लोकाः शाश्वता वीतशोकैः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानां ॥ २९ ॥ न त्वे
 तासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो विधिश्च ॥ ज्ञात्वा देयं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतं ॥ ३० ॥ स्वाध्यायवान्योतिमात्रं तपस्वी वैतानस्यो
 ब्राह्मणः पात्रमासां ॥ कच्छोऽस्तृष्टाः पोषणाभ्यागताश्च द्वारैरैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ॥ ३१ ॥ तिस्रो रात्र्यस्त्वद्भिरुपोष्य भूमौ तृणागावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः
 प्रीताः सुप्रजाः सोपचारारुह्य हं दत्त्वा गोरसैर्वर्तितव्यं ॥ ३२ ॥ दत्त्वा धेनुं सुव्रतां कांस्यदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्तिरोमाणि भवंति तस्यास्तावद्वर्षा
 ण्यश्रुते स्वर्गलोकं ॥ ३३ ॥ तथानड्वाहं ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय दानं धुर्यं वलवंतं युवानं ॥ कुलानुजीव्य वीर्यवंतं बृहंतं भुंक्ते लोकान्संमितान् धेनुदस्य ॥ ३४ ॥ गोषु क्षांतं
 गोशरण्यं कृतज्ञं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ॥ वृद्धे ग्लाने संभ्रमे वामहार्थं कृष्यार्थं वा होम्यहेतोः प्रसूत्यां ॥ ३५ ॥ गुर्वर्थं वा बालपुष्ट्या भिषंगां वा वैदातुं देशकालोऽ
 विशिष्टः ॥ अंतर्ज्ञाताः सक्रयज्ञानलब्ध्याः प्राणक्रीतानि जिता यौतकाश्च ॥ ३६ ॥ नाचिकेत उवाच श्रुत्वा वैवस्वतव चक्षुःसं हं पुनरब्रुवाम् ॥ अभावे गोप्रदातॄणां
 कथं लोकानि हि गच्छति ॥ ३७ ॥ ततो ब्रवीधमोधीमान् गोप्रदानकल्पं तु गामृते संति गोप्रदाः ॥ ३८ ॥ अलाभयोगां दद्यान् घृतधेनुं
 यतव्रतः ॥ तस्यैता घृतवाहिन्यः क्षरं ते वत्सला इव ॥ ३९ ॥ घृतालाभे तु यो दद्यात्तिलधेनुं यतव्रतः ॥ सदुर्गात्तारितो धेन्वाक्षीरनद्यां प्रमोदते ॥ ४० ॥ तिलालाभे तु
 यो दद्यात्तिलधेनुं यतव्रतः ॥ सकामप्रवहंशीतां नदीमेतामुपाश्रुते ॥ ४१ ॥ एवमेतानि मेतत्र धर्मराजो न्यदर्शयत् ॥ दृष्ट्वा च परमं हर्षमवाप महमच्युत ॥ ४२ ॥
 निवेदयेच्चाहमिमं प्रियं ते क्रतुर्महान ल्यधनप्रचारः ॥ प्राप्तो मया तात समस्तसूतः प्रपत्स्य ते वेदविधिप्रवृत्तः ॥ ४३ ॥

अर्थयज्ञार्थं च प्रसूत्यां पुत्रजन्मनि ॥ ३५ ॥ बालपुष्ट्या बालपुष्ट्याभिप्रायेण वा अंतः बहूद्गधाः शांतिर्यादिगुणवत्त्वेन ज्ञाताः क्रयलब्ध्याः ज्ञानलब्ध्याः प्राणव्यत्ययेन क्रीताः यौतकाः पाणिग्रहणादिकाले न्यशुरादि
 भ्यः प्राप्ताः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ क्रतुः गोदानरूपः ॥ ४३ ॥